

Agerdyrkningsberetning.

(Fra Marts Maaned).

Med Undtagelse af en kortvarig Frost i Begyndelsen af November holdt Veiret sig mildt i November og December indtil henimod Juul. Da indtraadte en stadig Kulde og paa de sidste Dage af Aaret var Frosten endog stærk. Gjennem den første Halvdeel af Januar vedvarede Frosten stadig, og var temmelig streng, derefter indtraadte Tøveir, som dog allerede inden Maanedens Ende igjen var afløst af Frost, der vedvarede til midt i Februar, da Veiret blev noget mildere, om det end frøs om Natten; ogsaa gjennem Martsmaaned var Kulden vedbleven, ledsaget af Snee og Hagl, og om end Veiret var noget mildere om Dagen vedblev dog Nattesfrosten og ofte frøs det ogsaa om Dagen i Skjgge. Streng har Frosten kun været enkelte Dage, navnlig i Slutningen af December og Begyndelsen af Januar; Sneemængden har været temmelig ringe, saa at Slædeføret ikke har kunnet komme i Gang, og Nedslaget har i det Hele ikke været stort undtagen i Marts. Hestige Storme have været hyppige i Efteraaret og Vinteren og foraarlaget megen Skade baade paa Huse, Stakke og Skove, og næsten hele Landet har lidt deraf, om ikke just paa samme Tid, da de have hersket med forskjellig Voldsomhed.

Trods den silbige Høst ere Efteraarsarbejderne meget godt fremmede. I det milde og tørre Efteraar kunde Ploven

vedblive at arbejde til kort før Juul, og man fik derfor af den Jord vinterlagt, som var bestemt dertil, og havde Leilighed til at give Jorden en Rensning, som var saameget mere nødvendig, da den kolde og fugtige Sommer begunstige de Dvigræssets Udbredelse. Mange Steder har man pløjet to Gange til Byg, saaledes at Foraarsarbejderne ere godt forberedte. Ogsaa Vinteren har understøttet Arbeidets Fremme, da det gode Føre tillod Gjødningskjørsel, Mergling og Skovning.

Vintersædens Udvikling fremmedes godt i Efteraaret, og man havde endog Grund til at frygte, at den tidligsaaede Rug, der havde udviklet sig stærkt, kunde raadne, hvis et stærkt Sneelag kom til at dække den. Den hyppige Varsfrost, den afvejlende, men kortvarige Tø, hvorved Vandet blev staaende paa Overfladen uden at kunne trænge ned i den frozne Jord, Nattefrosten og Dagmildningen og endelig de stærke Storme have imidlertid trykket Sæden, saa at der nu ingen Frygt er for at den skal blive for stærk, men derimod har man Grund til at frygte, at den mindre kraftige Sæd er sat for langt tilbage. Dette gjælder om den silbigsaaede Rug, men især om de fremmede Hvedesorter, der i den sidste Tid ere indførte, og navnlig de lysere Afarter, som der ikke saa Steder er tænkt paa at pløje om. Det er imidlertid for tidligt endnu at dømme derom. Hvede kan, som bekjendt, under gunstige Veirforhold i Foraaret brede sig overordentligt, og det er i Almindelighed vistnok meest Bladene, der ere visnede ved Varsfrosten og afspidkede af de stærke Storme. Kolbehyeden, som i sidste Efteraar er saaet i stor Mængde i flere Egne af Landet, har vistnok for Tiden et langt mindre lovende Udseende end Manchesterhyeden, dog nærer man de Steder, hvor den har været dyrket i længere Tid, endnu et godt Haab. Paa de draineede Jorder har Vintersæden overalt overstaaet Vinteren bedre end paa de ubraineede.

Sundhedstilstanden blandt Dvæget er overalt tilfredsstillende, og Rastningerne have i Almindelighed været mindre hyppige end i de foregaaende Aar, om end enkelte

Gaarde have lidt ikke ubetydeligt deraf. Ogsaa Faarene have holdt sig sundere i Vinter end man efter den foregaaende vaade Sommer havde turdet haabe. Hestene have derimod paa endeel Steder lidt af Krop, Qværke og Lungesygge, dog har det ikke medført megen Dødelighed.

Foderstanden er upaaklagelig og vistnok i Almindelighed bedre end sædvanligt. Foderet har viist sig sundt, men ikke drøit og nærende; men da man næsten overalt har avlet tilstrækkeligt og mange Steder endog rigeligt, er man istand til at kunne byde Qvæget det i større Mængde. Høet er paa mange Steder saa velhjerget, at det væsentlig har hjulpet til at holde Qvæget i Hulb. At Halmen imidlertid er mindre nærende end ifjor viser sig ved, at man for at holde Qvæget i samme Hulb har været nødt til at give større Tilskud af Kraftfoder. Dertil har der imidlertid paa Grund af de lave Kornpriser været stor Opfordring, da Smørpriserne i Vinter have været gode, og der er derfor ogsaa opfodret langt mere Kjerne til Køerne end sædvanligt, ogsaa paa Steder, hvor det tidligere ikke har været forsøgt; det er at haabe, at de Erfaringer, man derved har gjort, vil opfordre til at blive ved dermed for Fremtiden til stort Gavn baade for Qvæget og for Marken. Som Marsag til, at Foderstanden i Begyndelsen af Vinteren var mindre god og siden har været lidt vanskelig at holde uden betydeligt Tilskud af Kraftfoder anføres den mindre gode Græsning i Efteraaret og den Kulde Qvæget leed i den sidste Tid det var ude. Fra to meget forskjellige Steder i Landet, nemlig Hebeegnen i Sjælland og det sydlige Falster, anbefales det meget indtrængende, at tage Qvæget, navnlig Malfekøerne, tidligt ind om Efteraaret; man vil derved ligefrem spare Foder, da det, som bekjendt, er meget lettere at vedligeholde Qvæg i en jevn Foderstand, end at bringe det op, naar det først er sat tilbage. „En Uge forlænge ude om Efteraaret“ — siges i en Beretning fra Falster — „kan man let komme til at bøde dyrt for baade ved Melketabet, som finder Sted strax, og ved den forøgede Fodring, som kræves senere,

og det er noget, som kan mærkes paa Kjøerne i lang Tid; de beholde det laadne Faarlag, og see matte ud, selv om de forøvrigt ere i god Stand." De eneste Dele af Vandet, hvor man ikke er uden Frygt for, at Foderet kan gaae med, er i det vestlige Sylland, hvor man paa Grund af de lavere Kreaturpriser i Efteraaret har holdt en større Besætning end sædvanligt og hvor denne fortrinsviis bestaaer af Ungstude, som man ikke er vant til at give Kjøerne, og i hvert Tilfælde frygter man for ikke at faae denne betalt med bedre Priser til Foraaret. Ogsaa i Marstegnene er Dvægets Foderstand slet, man stoler der saa ubetinget paa Virkningen af den fede Sommergræsning, at der ikke anvendes Kraftfoder paa Guldqvæget om Vinteren, og Følgen deraf mærkes naturligtviis stærkest i saadanne Aar som det nærværende, hvor Halmen er simpel høstet.

Fodermangel er kun at befrygte i de Egne, der have lidt af den fjendtlige Invasion, men desto værre er den ogsaa der tilstede i en saadan Grad, at man mange Steder har været nødt til at stille sig ved en stor Deel Dvæg til Spotpris, og dog neppe tør haabe at faae det Tilbageblevne gennemfodret. Ogsaa paa Als har den stærke Indkvartering gjort, at Fodertrang neppe vil udeblive, hvis Foraaret ikke tillader, at Dvæget tidligt kan komme paa Græs.

For Rodfrugterne var Veiret i forrige Sommer ikke heldigt. Dog har Udbytten været ret tilfredsstillende, 2—300 Tdr. pr. Td. Land, hvor de have været godt behandlede. Frosten i November gjorde, at de enkelte Steder frøs inden de bleve tilbækkede, der ere de naturligtviis raadnede i Løbet af Vinteren, men ellers have de holdt sig godt. Kartoflerne have i Almindelighed holdt sig mindre godt og en stor Deel ere forværrede. Dog mangle hverken Spise- eller Læggekartofler, og Prisen er lavere end sædvanligt, som viser, at Udbytten i forrige Aar har været meget større end i de nærmest foregaaende.

Angaaende Kornudbyttet kunne vi henvise til de Opgivelses, der nedenfor ere meddeelte fra de forskjellige Egne af

Landet, og det vil deraf sees, at det i det Hele maa kaldes tilfredsstillende, og enkelte Steder vel endog riigt, saa at Afgrøden fra forrige Aar vel for hele Landets Vedkommende kan ansees som en god Middekhøst, og paa velgjøbede og velafgravede Jorder, der kunde vinde Seir over Sommerens Kulde og Fugtighed, maa Høsten af alle Sædarter endog kaldes riig. Hveden har været mindst tilfredsstillende; det har ved Tærstningen viist sig, at den mange Steder havde lidt mere af Rust, end man ventede, og den har givet meget Smaakorn; man vil ogsaa see, at Opgivelsen af Foldene mange Steder er temmelig lav; Rugen har derimod overalt i de bedre Egne, hvor den var tidlig faaet i velbehandlet Jord, givet en særdeles god Afgrøde, og kun den silbigsaade Rug har været simpel. Bygget har været meget forskjelligt, men dog vel i det Hele naaet en Middelafgrøde, og Havren derover. Bælgfrugter have givet særdeles godt, men have, som vi i den sidste Beretning meddeelte, lidt mere af Høstveiret end de andre Sædarter, og ere derfor mange Steder kun af simpel Bestaendighed. Havde Priserne kun været høiere og Forholdene fredelige, vilde det forrige Aars Afgrøde ikke have givet Landmanden grundet Anledning til Klage trods den kolde Sommer og den meget besværlige Høst.

Den store Indkaldelse af Mandskab, som Krigen gjør nødvendig, virker naturligviis tungt paa Landboforholdene, og mange Steder, navnlig i Jylland, hvor Gaardene næsten udelukkende drives med ugifte Folk, søles Trykket særdeles haardt. Indvandring af svenske Arbeidere har vistnok fundet Sted i temmelig stort Omfang, men kan kun for en ringe Deel afhjælpe Mangelen; man er næsten overalt nødt til at indskrænke sig til de nødvendige Arbeider og lade alle Forbedringer, der kunne taale Opsættelse, hvile til gunstigere Tider. Det gode Efteraarsveir, og den for Kjørjelsarbeide heldige Vinter har gjort, at Foraarsarbeidet vil være lettere end under sædvanlige Forhold, og gennem Forsummeren vil man i Almindelighed nok komme uden væsentlige Forsømmelser i Arbei-

dets daglige Gang, men Høsten vil blive meget besværlig, hvis ingen Forandring inden den Tid indtræder. Mange Landmænd have allerede bestilt Meiemaskiner og dette kan ikke nofsom anbefales til Efterligning; man vil derved kunne reducere Karlearbeidet, hvorpaa det storter, medens svagere Mænd og Køer kunne anvendes til Optagning og Binding. Meiemaskinerne have i det forrige Aars Høstid viist sig saa heldige, at der ingen Tvivl er om, at de maae kunne arbeide tilfredsstillende overalt, hvor ikke mange Grøfter, blød Bund eller Leisæd lægge Hindringer iveien; men det kommer naturligviis an paa at have Udholdenhed fra Begyndelsen af; sjelden gaaer en Maskine strax tilfredsstillende; Smaaaseil, hidrørende fra Maskinen selv eller Betjeningen, ville altid i Begyndelsen gjøre Brugten deraf besværlig. Det er derfor saa overordentlig vigtigt, at Huusbonden selv eller hans Forvalter sætter sig saaledes ind i Maskinens Construction og dens Brug, at de ere istand til at overvinde Folkenes Mistro mod det Nye og Ubehændighed ved Maskinens Benyttelse. For en Meiemaskine vil altid kunne have Anvendelse paa en Gaard, selv under almindelige Forhold; megen Sæd høstes for tidlig for at fremme Arbeidet og endnu mere staaer forlænge, fordi man ikke kan overkomme at faae det meiet. Her vil Maskinen altid kunne gjøre Tjeneste, naar man lærer at bruge den rigtig. Vi ere overbeviste om, at efter den Udvikling, Maskinen nu har naaet, vilde den inden faa Aar have staffet sig Afgang til de fleste større Landbrug, men den nuværende Tids Tryk vil vistnok bidrage til dens hurtigere Indførelse. Maskinen vil kunne erholdes fra flere Fabrikker her i Landet, vistnok meget tilfredsstillende, men skulle Bestillingerne blive større, end disse kunne overkomme, vil man kunne forstrive dem fra England, hvorfra de kunne erholdes næsten i ubegrændset Mængde, naar kun Bestillingen steer itide.

Vi skulle som sædvanlig i Agerdyrkningsberetningen paa denne Tid af Aaret med nogle Ord omtale Agerdyrkningsforholdene i Almindelighed og de Retninger, hvori vort Agerbrug

i den nærmeste Fremtid maa gaae frem. Vistnok kan der ikke i den nuværende trykkende Krigstid være Tale om Fremstridt, da enhver Landmand maa indskrænke sig til at holde Alt gaaende, dog vil med Guds Hjælp vort Fædreland om ikke lang Tid igjen komme tilbage til fredelige Forhold, men om ogsaa Krigen ender hæderlig og, som vi haabe, heldig for os, vil den dog efterlade dybe Saar i vor oekonomiske Tilstand, Gjæld, der skal betales og Odelæggelse, der skal erstattes, som ville stille store Krav til Staten, hvilke det dog nærmest bliver Agerdyrkningens Sag middelbart eller umiddelbart at tilfredsstille. Det er derfor denne Tid, som vil følge efter Krigen og hvor mange arbeidsvante Hænder igjen have til Naadighed, som vi nærmest tænke paa i de efterfølgende Bemærkninger.

Omendstjøndt der ere Egne af Landet, hvor Markens Behandling endnu lader meget tilbage at ønske baade med Hensyn til Dybde og Keenhed, er det dog just ikke vort Agerbrugs svage Side; vi have gode Redskaber og de benyttes i det Hele taget ogsaa godt. Mere staaer Vandafledningen tilbage, men ogsaa i denne Henseende er der steet overordentlig store Fremstridt; Vandløbenes Regulering, som i de sidste Aar har fundet Sted næsten overalt, har i høi Grad lettet Afledning af stadeligt Vand, og Kørlægningens Fortrin erkjendes overalt, hvor man har havt Leilighed til at lære dens Virkninger at kjende, og der vil vistnok kun være faa Egne af Landet, hvor dette ikke er Tilfældet. Hvad der mangler er Capital, og vel i mange Tilfælde ogsaa den rette Overbeviisning om stillestaaende Vands Stadelighed, som bringer Landmanden til at gjøre Opoffrelser for at naae Maalet. Der draines imidlertid aarlig mange tusinde Tønder Land, og det ikke alene paa de store Gaarde, men ogsaa hos Bønderne, og det er ikke usædvanligt i mange Egne at finde Bøndergaarde, der ere færdig drainede. Hyppig lader man sig imidlertid, navnlig hos de mindre Besiddere, nøie med en partiel Draining, hvorefter man ikke har den tilsigtede Nytte og hvorved man kun skaber Sagen; det kan ikke ofte nok gjentages, at der

ikke er noget kostbarere Arbeide end slet og ufuldstændig Draining, baade naar man sparer paa Rørdimensionerne, Afstand og Dybde og ikke er streng nok med Hensyn til Rørens Bestaffenhed, og i alle disse Henseender begaaes mange Feilgreb, som Vedkommende dyrt komme til at bøde for. Man kan ikke mere styde Skylden paa Mangel paa Veiledning; der er Mænd nok, der kunne paatage sig at lægge Planen til en fuldstændig og sikker Draining, men de benyttes ikke nok, fordi man vil spare Betalingen for Planens Røgning, skjøndt den er ubetydelig i Forhold til de Udgifter, man paadrager sig ved at følge en slet Plan for Arbeidet.

Hvad der er vort Agerbrugs svage Side er Sædskiftet; derom maa man bestoværre sige, at det suarere har forværret sig end forbedret sig i de senere Aar. Efterat man har holdt op at dyrke Urter paa Grund af disses ringe Udbytte, er det nu ingenlunde sjelden, at der selv paa forresten veldrevne Gaarde tages 4 Halmasgrøder efter hverandre; vel benævnes den ene Blandsæd, men hyppigt bestaaer Blandingen kun i en ringe Mængde Urter, der indblandes i Havren, og i mange Tilfælde af Byg og Havre, som man lader modne. Man troer ved at gjøde noget bedre, at kunne erstatte Jorden, hvad den lider ved de mange Halmasgrøder, men deri feiler man; thi vistnok kan Jorden ved tilstrækkelig Gjødning endog i mange Aar i Råd bære langstraet Sæd, men Udbyttet bliver der-efter og man faaer for ringe Virkning af sin Gjødning. Holsteen frembyder i den Henseende et Exempel, som er værd at lægge Mærke til; der har man just fulgt denne Regel, og ved at opfodre en stor Deel af Sæden til Køerne søgt at give Marken Erstatning for de mange paa hverandre følgende Halmasgrøder, og dog bliver Udbyttet i Forhold til den anvendte Gjødning kun simpelt. Vi komme herved til det, vi ansee for Hovedmangelen ved vort Sædskifte, nemlig at Foderplanter dyrkes drives i et for ringe Omfang. Vistnok afgiver Sæden et fortræffeligt Kraftfoder, men det bliver for kostbart naar det skal anvendes alene, medens det vil betale

sig godt, selv ved høie Sædpriser, naar det kun anvendes som Tillægsføder, hvortil man kun behøver ringere Quantiteter. Vort Agerbrug vil efter vor Overbeviisning aldrig naae den rette Udvikling før Rodfrugter faae en ligesaa regelmæssig Plads i Sædkiftet, som nu Byg og Havre. Vel vide vi, at mange Landmænd, der have begyndt paa Roedyrkingen, igjen have forladt den, fordi de ikke fandt, at den betalte det dermed forbundne Arbeide, og vist er det, at Rodfrugtdyrkingen for at betale sig fordrer en Omhu, Interesse og Sagkundskab, som ingen af vore andre dyrkede Planter. Men bliver denne skjænket den, vil man ogsaa finde, at den betaler sin Plads saa godt som nogen Sædart, og den Mængde Qvægføder, der vindes og den Forberedelse Jorden faaer til den efterfølgende Sædafgrøde skal man snart lære at paastjønne. Sædvanlig anfører man som Grund til, at Rodfrugtdyrkingen ikke kan vinde Indgang, at man savner Arbeidskraft, men det er en Indvending, som vi ikke kunne lade gjælde, naar der ikke er Tale om de allerflettest befolkede Egne i Landet. Thi den Arbeidskraft, Roerne fordrer, er næsten altid tilstede naar man kun veed at finde den. Qvinder og Børn ville gjerne fortjene noget, naar man kun forstaaer at anvende dem paa rette Maade, og vi kjende fra alle Dele af Landet Exempler nok paa, at Sagen kan gjenneføres, naar den gribes an med Skjønnsomhed og Kraft.

I nær Forbindelse hermed staaer en bedre Fodring af Qvæget. Bistnok er der i denne Henseende steet store Fremstridt, men naar man seer hen til vort Lands Udførsel af Smør og til Antallet af Malkekøer, saa vil man dog, som det er oplyst i de her i Hefstet optagne Discussioner i Landhuusholdningssekseltabet, see, at paa hver Ko kun falder et Udbytte af 62 P. Smør, der er overmaade lidt, især naar man veed, hvormange tufinde Køer give saa overordentlig meget mere. Pladsen tillader os ikke denne Gang at gaae ind paa det saa særdeles interessante Spørgsmaal om Qvægets Fodring, men vi skulle kun fremhæve, at for at en stærk Fodring skal kunne

betale sig, maa flere Omstændigheder samle sig og navnlig en god Dvægstamme, gode Græsmarker og en indsigtsfuld Behandling af Melken; i alle disse Henseender ere imidlertid særdeles mange Ting tilbage at ønske, navnlig hos de mindre Besiddere, og det kommer derfor an paa, ikke at standse ved en enkelt Side af Sagen, men søge at bringe alle disse Forhold samtidig frem. Dertil maae navnlig de oekonomiske Selskaber kunne bidrage saare meget, og disses Bestyrelser have derfor en Pligt at opfylde ved paa forskjellige Maader at virke for Dvægavlens Fremme og Dvægprodukternes Forædling.

Om Anvendelsen af kunstig Gjødning og kunstige Foderarter var meget at sige; vi skulle kun indskrænke os til den Bemærkning, at det danske Monarchi endnu udfører 20 Mill. Pbd. Oliefager og 64½ Mill. Pbd. Been aarlig. At vort Dvæg og vor Jordbund med stor Fordeel bør kunne benytte begge Dele, behøver intet Beviis. At Anvendelsen er tiltaget, viser den aftagende Udførsel, men man seer, at her endnu er en viid Vej for Fremskridt.

Vi skulle sluttelig meddele Udbyttet af Fjold saaledes som det er os opgivet i Tønder paa Tønde Land og efter hollandsk Vægt. Paa Grund af den fjendtlige Besættelse savne vi imidlertid Esterretninger fra den største Deel af Slesvig.

Nordlige Deel af Frederiksborg Amt: Hvede 10—12 Tdr. til 127 Pbd., Rug 13—14 Tdr. til 125 Pbd., Byg 14—16 Tdr. til 112—113 Pbd., Havre 18—20 Tdr. til 84—86 Pbd.; hvide Ærter 9 Tdr., blakkede Ærter indtil 15 Tdr. og Raps 14 Tdr.

Hørsholmegnen: Hvede 10—11 Tdr. til 126—130 Pbd., Rug 12—16 Tdr. til 123—126 Pbd., Byg 12—15 Tdr. til 112—116 Pbd. og Havre 14—16 Tdr. af meget forskjellig Vægt, dog mest let. De blakkede Ærter gave et meget simpelt Udbytte.

Frederiksfundegnen: Hvede 8 Tdr. til 124 Pbd., Rug 10 Tdr. til 120 Pbd., Byg 12 Tdr., Trad. til 110 Pbd. og Grad. til 104—106 Pbd. og Havre 14 Tdr. til 86—88 Pbd.

Eggen mellem **Holbek** og **Kallundborg**: Hvede 12—14 Tdr. til 122—128 Pbd., Rug 12—14 Tdr. til 112—116 Pbd., Byg 12—14 Tdr., 2rad. til 110—115 Pbd. og Grad. til 102—108 Pbd., Havre 14—16 Tdr. til 80—85 Pbd. og Ærter 10 Tdr.

Kallundborgegnen: Hvede 8—12 Tdr. til 123—128 Pbd., Rug 10—14 Tdr. til 120—124 Pbd., Chevalierbyg 10—12 Tdr. til 110—115 Pbd., 2rad. Byg 8—10 Tdr. til 109—112 Pbd. Grad. Byg 8—12 Tdr. til 103—104 Pbd., Havre 10—14 Tdr. til 82—84 Pbd., Ærter 6—8 Tdr. af mindre god Beskaffenhed.

Sydbestlige Deel af **Holbek Amt**: Hvede 10—13 Tdr. til 124—128 Pbd., Rug 11—14 Tdr. til 118—124 Pbd., Byg 10—13 Tdr. til 110—114 Pbd., Havre 12—18 Tdr. til 80—90 Pbd.

Slagelseegnen: Hvede 13—14 Tdr. til 125 Pbd., Rug 13—14 Tdr. til 120 Pbd., Byg 14—15 Tdr. til 112 Pbd. og Havre 16—20 Tdr.

I Eggen mellem **Roeskilde** og **Rjøge**: have Foldene paa en stor, velbreven Gaard været: 12—13 Tdr. Hvede til 126—127 Pbd., 16—17 Tdr. Rug til 124 Pbd., 13 Tdr. Byg til 110—111 Pbd. og 22 Tdr. Havre, men der er Steder i Eggen hvor Hvede og Byg kun have givet 7—8 Tdr. uden at nogen egentlig Grund dertil kan angives.

Eggen mellem **Rjøge** og **Rønnede**: Hvede 9 Tdr. til 126—127 Pbd., Rug 10—11 Tdr. til 122—124 Pbd., Byg 11 Tdr. til 111—112 Pbd., Havre 12 Tdr. til 78—80 Pbd. og Ærter 6 Tdr.

Stevnsherred: Hvede 11—12 Tdr. til 128—130 Pbd., Rug 12—14 Tdr. til 124—126 Pbd., Byg 12—14 Tdr. til 112—116 Pbd., Havre 12—14 Tdr. til 80—85 Pbd. og Ærter 6—10 Tdr.

Præstøegnen: Hvede 10—12 Tdr. til 120—130 Pbd., Rug 9—10 Tdr. til 118—120 Pbd., Byg 12—13 Tdr. til 111—113 Pbd. og Havre 12—14 Tdr. til 82—86 Pbd.

Egnen mellem **Ringsted** og **Nestved**: Hvede 12—15 Tdr. til 126—132 Pbd., Rug 15—18 Tdr. til 120—126 Pbd., Vhg 12—15 Tdr. til 110—116 Pbd., Havre 17—20 Tdr. til 75—85 Pbd. og Erter 10—12 Tdr.

Egnen mellem **Nestved** og **Bordingborg**: Hvede 10 Tdr. til 128 Pbd., Rug 12 Tdr. til 120 Pbd., Vhg 10 Tdr. til 120 Pbd. og Havre 12 Tdr.

Samsø: Foldene anslaaes til 8—10 Tdr. i Gjennemsnit af alle Kornsorter, Hvede til 128 Pbd., Rug til 122 Pbd., Chevalierbygget til 112—114, alm. 2rad. Vhg kun til 106—108 Pbd. og Havre til 83 Pbd.

Østlige Møen: Hvede 12—14 Tdr. til 126—130 Pbd., Rug 12—14 Tdr. til 120 Pbd., Vhg 12—14 Tdr. til 110—114 Pbd., Havre 13—16 Tdr. til 80—82 Pbd. og Erter paa gode bertil passende Jorder 10 Tdr.

Vestlige Møen: Hvede 11—12 Tdr. til 126—128 Pbd., Rug 11—12 Tdr. til 118—122 Pbd., Vhg 12—13 Tdr. til 110—114 Pbd., Havre 16—20 Tdr. til 78—84 Pbd., Erter 8—10 Tdr. og Bønner 12 Tdr.

Østlige Falster: Hvede 10—12 Tdr. til 124—130 Pbd., Rug 10—13 Tdr. til 120—127 Pbd., Vhg 10—17 Tdr. til 110—115 Pbd., Havre 12—16 Tdr. og Erter 9—11 Tdr.

Vestlige Falster: Hvede 8—12 Tdr. til 126—132 Pbd., Rug 15—16 Tdr. til 118—122 Pbd., Vhg 11—12 Tdr. til 110—118 Pbd., Havre 15—16 Tdr. til 80—82 Pbd. og Erter 9—10 Tdr.

Sydlig Falster: Hvede 11—12 Tdr. til 128—129 Pbd., Vhg 11—12 Tdr. til 113 Pbd., Havre 16—20 Tdr., Erter 11—14 Tdr. og Bønner 15—17 Tdr.

Sarftøbingegnen: Hvede 12 Tdr. til 128 Pbd., Rug 10 Tdr. til 122 Pbd., Vhg 12 Tdr. til 111 Pbd., Havre 14 Tdr. til 76 Pbd. og Erter 10 Tdr.

Rødbyggen: Hvede 12—20 Tdr., Rug 14—15 Tdr., Vhg 12—20 Tdr., Havre 10—16 Tdr. og Erter 7—11 Tdr., Vægten er ikke angivet.

Vestlige Laaland: Hvede 10 Tdr. til 126—128 Pbd., Rug 11—12 Tdr. til 120—123 Pbd., Byg 10—11 Tdr. til 110—112 Pbd., Havre 10—12 Tdr. til 73—76 Pbd. og Ærter 6 Tdr.

Nordlige Langeland: Hvede 9—12 Tdr. til 124—128 Pbd., Rug 10—12 Tdr. til 118—120 Pbd., Byg 12—16 Tdr. til 110—116 Pbd., Havre 15—18 Tdr. til 80 Pbd. og Ærter 10—11 Tdr.

Sydlig Langeland: Hvede 9—10 Tdr. til 130 Pbd., Rug 12 Tdr. til 122 Pbd., Byg 12—14 Tdr. til 112 Pbd. og Ærter 10 Tdr.

Taastrup: Hvede 8—12 Tdr. til 126—130 Pbd., Rug 12—14 Tdr. til 118—122 Pbd., 2rad. Byg 10—14 Tdr. til 110—116 Pbd., 6rad. Byg 12—16 Tdr. til 105—108 Pbd., Havre 12—16 Tdr. til 78—82 Pbd. og Ærter 8—12 Tdr.

Egnen mellem Svendborg og Odense: Hvede 10—12 Tdr. til 124—128 Pbd., Rug 8—10 Tdr. til 120 Pbd., 2rad. Byg 10 Tdr. til 110—112 Pbd., 6rad. Byg 10 Tdr. til 105 Pbd., Havre 10—14 Tdr. til 80 Pbd., Ærter 8—10 Tdr. til 126—132 Pbd. og Boghvede 3—4 Tdr. til 100—102 Pbd.

Den nordfynske Slette: Hvede 8—10 Tdr. til 122—124 Pbd., Rug 12—15 Tdr. til 120—122 Pbd., Byg 10—11 Tdr. til 108—110 Pbd.

Bispenbergegnen: Hvede 9 Tdr. til 123 Pbd., Rug 11—12 Tdr. til 120 Pbd., Byg 11 Tdr. til 110 Pbd. og Havre 14 Tdr. til 79 Pbd.

Årsensegnen: Hvede 8—9 Tdr. til 120—125 Pbd., Rug 10 Tdr. til 122—123 Pbd., Byg 18 Tdr. til 110—116 Pbd. og Havre 15 Tdr. til 80—84 Pbd.

Wensjøfel: Rug 9 Tdr. til 116—118 Pbd., Byg 8 Tdr. til 90—95 Pbd. og Havre 9—10 Tdr. til 70—80 Pbd.

Hanherrederne: Rug 9 Tdr. til 104—114 Pbd., 2rad. Byg 8 Tdr. til 100—104 Pbd. og Havre 10 Tdr. til 70—78 Pbd.

Mors: Hvede 10 Tdr. til 119 Pbd., Rug 14 Tdr. til 112 Pbd., Byg 14 Tdr., 2rad. til 107 Pbd. og Grad. til 99 Pbd., Havre 16—17 Tdr., hvid til 78 Pbd. og graa til 69 Pbd.

alling: Hvede og Rug 8—10 Tdr., Rugen til 115 Pbd., 2rad. Byg 8—10 Tdr. til 108—112 Pbd., Grad. Byg 10—12 Tdr. til 100 Pbd. og Havre 10—15 Tdr. til 80—86 Pbd.

Solstebroegnen: Rug 4—10 Tdr. til 115—120 Pbd., 2rad. Byg 8—10 Tdr. til 108—110 Pbd., Grad. Byg 10 Tdr. til 96—100 Pbd., gull Havre 10 Tdr. til 80—85 Pbd., graa Havre 12 Tdr. til 70—76 Pbd. og Voghvede 4—10 Tdr.

Ringfjøbingegnen: Hvede 8—11 Tdr., Rug 6—10 Tdr. til 115—120 Pbd., Byg 6—10 Tdr. til 100—110 Pbd. og Havre 5—11 Tdr.; Voghvede mislykket.

Egnen mellem **Ringfjøbing** og **Varde:** Rug 6 Tdr. til 123 Pbd., Grad. Byg 6—7 Tdr. til 103—104 Pbd., Havre 8—9 Tdr. til 78—79 Pbd.

Viborgeggen: Hvede 7—8 Tdr. til 123—125 Pbd., Rug 8 Tdr. til 115 Pbd., Byg 10 Tdr. til 108 Pbd., Havre 10 Tdr. til 82 Pbd., Erter 8 Tdr. til 125 Pbd. og Voghvede 5—6 Tdr. til 96 Pbd.

Lysgaardsherred: Brun Hvede 9—11 Tdr. og Manchesterhvede 5—7 Tdr. til 118—127 Pbd., Rug 8—12 Tdr. til 118—122 Pbd., Byg 8—10 Tdr., 2rad. til 106—111 Pbd. og Grad. til 90—101 Pbd., Havre 10—12 Tdr. til 70—85 Pbd., Voghvede mislykket.

Sammerumherred: Rug 7 Tdr. til 118 Pbd., Byg 7 Tdr., Grad. til 100 Pbd., Havre 8 Tdr. til 70 Pbd.; Voghvede høist forskjellig.

Silkeborgegnen: Hvede 7 Tdr. til 125 Pbd., Rug 5—6 Tdr. til 115 Pbd., Byg 7 Tdr., 2rad. til 105 Pbd. og Grad. til 96 Pbd., Havre 10 Tdr. til 72 Pbd., Erter 8 Tdr. og Voghvede 8 Tdr.

Løgstøregnen: Hvede 7 Tdr. til 120 Pd., Rug 7 Tdr. til 114 Pd., Byg 8 Tdr., 2rad. til 108—112 Pd., Grad. til 100 Pd., Havre 9 Tdr. til 75—80 Pd.

Nalborgeggen: Hvede 10 Tdr. til 124 Pd., Rug 10 Tdr. til 118 Pd., Byg 12 Tdr., 2rad. til 110—112 Pd. og Grad. til 100—104 Pd., Havre 15 Tdr. til 75 Pd.

Mariagereggen: Rug 8—10 Tdr. til 118—124 Pd., Byg 9 Tdr. til 100—108 Pd. og Havre 9—10 Tdr. til 78—84 Pd.

Nordøstlige Deel af Randers Amt: Hvede 10—12 Tdr. til 125—126 Pd., Rug 10—12 Tdr. til 112—115 Pd., Byg 8—12 Tdr. til 104—106 Pd. og Havre 12—15 Tdr. til 84—86 Pd.

Randerseggen: Hvede 8 Tdr. til 122 Pd., Rug 8 Tdr. til 118—120 Pd., Byg 8 Tdr. til 110—112 Pd., Havre 12 Tdr. til 75—80 Pd., Voghvede 10 Tdr.

Grenaaseggen: Hvede 8—12 Tdr. til 120—126 Pd., Rug 6—10 Tdr. til 116—124 Pd., Byg 6—12 Tdr. til 108—112 Pd., Havre 8—14 Tdr. til 80—86 Pd., Ærter 6—8 Tdr. og Voghvede mishykket.

Arhusseggen: Hvede 9—13 Tdr. til 118—128 Pd., Rug 10—15 Tdr. til 110—122 Pd., Byg 10—14 Tdr. til 105—113 Pd., Havre 12—16 Tdr. til 70—84 Pd., Ærter meget forskjellig.

Frijsenborgeggen: Hvede 9—10 Tdr. til 124—125 Pd., Rug 9—10 Tdr. til 120—121 Pd., Byg 11—12 Tdr. til 108—109 Pd., Havre 16—18 Tdr. til 78—80 Pd.

Eggen mellem Horsens og Veile: Hvede 10—12 Tdr. til 124—126 Pd., Rug 10—12 Tdr. til 116—120 Pd., Byg 11—13 Tdr. til 110—112 Pd., Havre 14—16 Tdr. til 80—84 Pd. og Ærter 9—11 Tdr.

Eggen mellem Ribe og Tønder: Hvede 11 Tdr. til 124—128 Pd., Rug 6—10 Tdr. til 116—120 Pd., Byg 10—14 Tdr. til 100 Pd. og Havre 12—16 Tdr.

Als: Hvede 11—13 Tdr. til 127—130 Pd., Rug 9—11 Tdr. til 118—121 Pd., Byg 12—14 Tdr., Grad. til 104—106 Pd. og 2rad. til 112—115 Pd., Havre 14—16 Tdr. til 80—86 Pd. og derover, Voghvede 8—9 Tdr. til 100—104 Pd. og Ærter 7—10 Tdr.

Bornholm: Hvede 10—11 Tdr. til 125 Pd., Rug 11 Tdr. til 123 Pd., Byg 10 Tdr. til 109 Pd., gul Havre 12 Tdr. til 80 Pd. og graa Havre 11 Tdr. til 68 Pd.